

SCÉNÁŘ REPORTÁŽE O PANU PLŠKOVÍ

úvod:

Pavel B. : „Dne 15. února jsme se potkali s panem Drahoslavem Plškem. Pan Plšek se narodil 7.srpna 1957 a celý svůj život prožil v malém městě Bučovice nedaleko Brna. Zavzpomínal s námi na rok 1968, kdy mu bylo 11 let. Tento rok na naše území vstoupila Sovětská vojska.“

ZAČÁTEK OKUPACE

P1: „Bylo to v podvečer, byla to neděle 28,27 srpna. Tak jsme normálně šli z kina, byli jsme na to zvyklí, že... A prostě se vyklidí ulice a tak dále at' ti lidi prostě nevycházejí, zákaz vycházení vyhlásili rozhlasem. No, tak my jsme byli čtyři sourozenci. Došli jsme z toho kina a tak se povečeřelo atd. a teď, z ničeho nic jsme slyšeli tanky, jo to dunělo. My jsme bydleli u hlavní silnice. “

Pavel B. : „Někteří občané Bučovic již tušili, o co se jedná. Jako například rodiče pana Plška, kteří zažili druhou světovou válku.“

STŘELBA NA DŮM

P2: „Najednou jakoby bylo krupobití a to byl rachot. Ale to nebylo krupobití a to bylo normálně stříleli z kulometu a samopalu a ty kulky nám padaly na střechu, ale to bylo něco hrozného, protože otec věděl a prožil druhou světovou válku, tak říkal děcka, okamžitě musíte jít. Tak jsme se nacpali do koupelky, tam kde nebyli okna a kde bylo nejmenší nebezpečí toho, že by ta kulka tam mohla vyltnout.“

Bára: „Atmosféra ve městě byla velmi napjatá.“

TANKY VE MĚSTĚ

P3: „No a teď jak oni ty tanky a ty obrněný transportéry jeli, tak se dostali na město a začali střílet tam, kde se svítilo, kde uviděli světlo... Všechno se muselo zhasnout. “

Veronika: „Bohužel se tento incident neobešel bez obětí, jako například neštěstí rodiny Sušánkových.“

NEŠTĚSTÍ

P4: „A ta paní, ten jeden její syn byl nemocný a spal pod tím oknem a ta paní Sušánková to byla smůla, to bylo neštěstí. Ona se k němu nakláněla, dávala mu čaj nebo něco takového a oni jak tam pustili tu salvu tak ji střelili a ona byla ta místě mrtvá.“

Natalie: „ Lidé se snažili co nejvíce znepříjemnit cestu Sovětským vojákům.“

ZHORŠOVÁNÍ CESTY SOVĚTSKÝM VOJÁKŮM

P5: „Když ty vojska sem vstoupily, tak ti všichni lidi byli naštvaní na ty Rusáky a tak dále, tak jim dělali zle a dělalo se to, že třeba byla cedule na Brno a oni tu ceduli otočili a poslali je třeba na nějakou dědinu.“

Pavel F. : „I přes všechny snahy občanů se dokázal tento režim udržet v naší republice až do roku 1989.“

MYŠLENKA

P6: „Kdyby se to udělalo v tom 68.roku tak už prostě dneska by jste byli dál já taky dál.“

Pavel F. : „Tak vzpomíná na začátek okupace pan Plšek. / Kdo ví, kde bychom dnes byli. Co myslíte?“